

[Emmert Andersen]

en af skoven, var der sandelig god grund til det. Dette forhold er ikke i mellemtiden blevet ændret.

Med hensyn til nationalsangen kommer det lidt bag på mig, at SF nu så varmt går ind for nationalsangen.

CD må blankt afvise forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte SF-forslaget. Det, der ligger i forslaget, er jo, at det skattegrundlag, der indgår i formuebeskatningen, skal sættes op for skove. Det har været sat ned ved forskellige regler, nu mener SF, disse lempelsesregler skal forsvinde, det vil sige, at skattegrundlaget skal sættes op. Formueskatten er som bekendt en afgift, en årlig afgift, der betales af formuen.

Samtidig siger SF, at man gerne vil gøre noget for bøgeskoven. Enhver ved jo, at omsætningstiden i en bøgeskov er ca. dobbelt så lang som i en granskov, og det er klart, at når man forhøjer den årlige afgift, så vil der være endnu færre, der planter bøgeskov. Hertil siger SF: ja men det kan vi ordne ved at lade staten gribe ind. Jeg er ikke tilhænger af, at staten skal gribe ind på alle mulige og umulige områder. Derfor er det forkert, hvis man ønsker at bevare bøgeskoven, at sætte den årlige afgift på skov op.

Derfor afviser jeg forslaget.

Wilhelm (VS):

VS var modstander af denne særordning, da den blev indført, og vi kan støtte SFs forslag om, at den skal ophæves.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man ønsker jo ikke sådan at kvæle sit eget barn. Jeg må sige, at vi i kristeligt folkeparti i sin tid kæmpede særdeles hårdt, først for at få de 30 pct.s nedslag for skovejere, som vi mente var rimeligt eller nødvendigt for at bevare en vis rentabilitet i skovbruget, derefter for at få nedslag på 20 pct. for fysiske erhvervsaktiver. At det også kom skovejerne til gode, kunne vi kun se som en yderligere fordel. De sidste 10 pct. må hr. Bernhard Baunsgaard sådan set tage æren for blev gennemført. Men vi finder stadig væk, at det er rimeligt.

Skal vi bevare en rentabilitet – hvilket i øvrigt kan være vanskeligt – i skovbruget, så

er vi nødt til at fastholde disse nedslagsregler. Hvis man i øvrigt prøver på at se på regnskaberne i vort skovbrug i dag, så vil man opdage, at det ikke ser særlig godt ud, hvis man fratækker det, som man har fået på grund af skovfaldet. Det er klart, at det giver en vis indkomstforøgelse i et par år, men i de kommende år vil man opdage, at det faktisk ikke kan hænge sammen i skovbruget, for nu har man ikke ret meget mere at sælge, nu er det arbejdet med nyplantninger osv., der må foregå i skovbruget.

Og så kommer det parti, som vil hæge om de danske skove, og forlanger, at det i fremtiden skal være særdeles urentabelt at eje skov. Det forstår jeg ikke et suk af, medmindre da målsætningen er, at staten skal eje alle skove i Danmark. Hvis man ser på finansloven, må partiet erkende, at så må der sandelig store midler fra staten til – uden at man i øvrigt får bedre og mere givtige skove og kønnere skove end dem, som de private har.

Vi må på det kraftigste advare imod at afskaffe nedslagsreglen.

Hove Sørensen (SF):

Jeg skal starte med at takke VS for tilsagn om støtte til vores forslag. Ellers er der jo ikke mange andre, der er grund til at takke.

Det er fra flere ordføreres side blevet fremstillet, som om der er en konflikt imellem det, vi ellers siger om bevarelse af løvskov og andre ting, som det kan være nødvendigt at foretage i skovbruget, og så det forslag, vi kommer med her. Det kan der tilsyneladende også være. Der kan ikke herske tvivl om, at vi mener, der skal plantes, der skal nyplantninger til i skovene, og der skal gøres noget for at bevare løvskoven. Det kom også til udtryk i går i vores holdning til det radikale forslag om fremme af plantning af løvskov.

Jeg skal prøve at forklare, hvordan vi ser det, for vi mener tværtimod, at formuenedslaget for skovejere er til skade for skovbruget og den udvikling, vi gerne ser. Ved at give et formuenedslag gør vi det mere attraktivt at spekulere i skovbrug, anbringe formuer i skovbrug. Det har vi gjort rede for i bemærkningerne til forslaget, og det mener vi. Hvad er det, der sker, når vi gør det mere attraktivt at investere i en aller anden er-